

ਬਚਨ ਸਿੰਘ

ਬਨਾਮ

ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ

1961 ਦੀ 1726 ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ।

ਮਈ, 4 1965

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਏਸੀਆਈ (1913 ਦਾ 1) ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ- ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਲੜਾਈ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ੈਲੀ

ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ, ਲਿੰਗਸਨ ਲਈ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਰਦਾ ਹੈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਮੁਦਈ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਆਈਐਮਈ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਨਨ ਦੀ ਰਾਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਕਟਿਕਲ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹਾਂ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੇਮਮ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਾਰਸਨਲ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪਿਮ ਸਭ ਤੋਂ ਸਖਤ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਬੂਤ। ਅਤੇ ਪਾਈ ਇਮਪਸਨ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲਾਸਟਿਕ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲਿੰਗਸਨ ਲਈ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਲਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰੇਗਾ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਫਲ ਮੁਦਈ ਪੂਰਵ-ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਟ੍ਰਮਸਲਰ ਹੋਰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰਾਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਡਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਫੰਡ ਕਿਵੇਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨੋ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਬੰਦਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਟਾ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇਮਾਨਦਾਰੀ

ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਕਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਮਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਅਗਾਊਂ ਰਾਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖਪਾਤ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਦੁਲੀਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅੰਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੀਲਡ ਕਿ ਇੱਕ ਡੀਕੈਲਡ ਕਾਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਓਨੀ ਹੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਇਹ ਰੈਸੇਸ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਵਜ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ "ਥਾਸ ਮਲ ਦ ਕਾਉਟ" ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜੰਗਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹੱਕ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਡਿਗਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰੈਟਨੀ ਦਾ ਹੱਕ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਤਰਕ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਜੇਕਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਸਿਰਫ ਉਮਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ 'ਤੇ ਕਰੈਸ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਡੀ.ਯੂ.ਏ., ਜੇ. ਇਹ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਾਲੇ ਬੈਂਚ ਦੇ 25 ਮਾਰਚ, 1964 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 1962 ਦਾ ਨੰਬਰ 190 ਉਸੇ ਵਿਵਾਦ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਉਸੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹੀ, ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ 29 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1962 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 190 19 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

VOL XVIII-C)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਕੁਝ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਦਰੁਸਤਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਾਰੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਕੀ ਹੈ; ਉਕਤ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਮੇਵਾ ਸਿੰਘ, ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਨੇ 206 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 5 ਮਰਲੇ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਵਿਸਾਖਾ ਸਿੰਘ ਸ. ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਹਮਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਗਾਊਂ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਅਗਾਊਂ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦਾ ਭਤੀਜਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਮੁਦਈ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਵਜੋਂ ਅਗਾਊਂ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ 7 ਤੋਂ 10, ਸਹਿ-ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਹਵਾਲਾਤੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 2, ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਸਮਝੌਤਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬੇਨਾਮੀ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੱਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-

(1) ਕੀ ਮੁਦਈਆਂ ਕੋਲ ਅਗਾਊਂ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ? ਔਸ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ ਓ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਸਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬੇਨਾਮੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਗੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਲੀਡ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਲਟਦਿਆਂ ਮੁਦਈ ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਾਂ ਲਾਭ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਸਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ, ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 1962 ਦਾ ਨੰਬਰ 190। ਵੈਂਡੀਜ਼ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਦੁਆਬੀਆ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਸੀ। ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਲੀਡ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦਾ ਇਹ ਹੁਕਮ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ, ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ ਉੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ

ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ, ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਨਬੀ ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ-

ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ

ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ

- (1) ਭਵਾਨੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਿ. ਡਮਰੂ (1);
- (2) ਭੂਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ. ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ (2);
- (3) ਦਵਾਰਕਾ ਸਿੰਘ ਵੀ. ਸ਼ਿਓ ਸੰਕਰ ਸਿੰਘ (3); ਅਤੇ
- (4) ਬਦਰੀ ਦਾਤਾ ਵੀ. ਸ਼੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ (4)

ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਨੇ, ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਰੱਜੇ ਬਨਾਮ ਲਾਲਮਨ (5) ਤੋਂ ਵੀ ਕੁਝ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗੀ ਹੈ। ਮਹੰਤ ਰੇਖ ਨਰਾਇਣ ਪੁਰੀ ਬਨਾਮ ਰਛਿਆ ਸਿੰਘ (6) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਮੁਹੰਮਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੇਵੇਂ"। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਮਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਲਕ ਦੇ ਜਿਸਨੂੰ ਵੀ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਥਿਗ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੱਖਪਾਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਮਲਾਵਰ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਾਇਰਟਿਕ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਮੁਦਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ, ਭਾਵ ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਪ੍ਰੀ-ਇਮਪਸਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੀ-ਇਮਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਸਹਿ-ਮੁਦਈ ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣਾ, ਵਕੀਲ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਅਣਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ [VOL. XVIII- (2) ਜ਼ਬਤ ਇਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਗੁਆਚਿਆ ਹੱਕ, ਦਲੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਉਲਟ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਸਮਾਨਤਾ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੁਆ ਹੈ। 1. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ 1893 ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਫ਼ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਪੀਰ ਬਖਸ਼ ਆਦਿ (7), ਨੂੰ ਭਵਾਨੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਸਰੀਨ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਆਗਰਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਐਕਟ (1922 ਦਾ ਨੰਬਰ 11) ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ।), ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਉੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੇ ਵਰਗ ਦਾ, ਉਸ ਕੋਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਤ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਸਰੀਨ ਨੇ ਆਰਡਰ XX, ਨਿਯਮ 14, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਤੋਂ ਕੁਝ ਅਸਿੱਧੇ ਸਮਰਥਨ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਕੀਲ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਹਾਇਤਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਧਾਰਾ 15, ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਦਲੀਲ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਰੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ 1893 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 70 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਫੀਲਡ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਤੀਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਠੇਸ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਫੀਲਡ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਫ਼ੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਲੰਬੇ ਦੌਰ ਤੋਂ ਹਟਣ ਲਈ ਕੋਈ ਠੇਸ ਅਤੇ ਯਕੀਨਨ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।

3 ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

1893 ਤੋਂ ਦੇਸ਼ ਦਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਹਟਣ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ-ਜੇ ਵੀ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪੱਖ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਾਪਸੰਦ ਜਾਂ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ

ਜਿਸਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂ ਦੇਣ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ ਸਾਰੇ ਜਾਇਜ਼ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਜਾਇਜ਼" ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਵਾਨੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਇਮਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ. ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਹਿਮੂਦ, ਜੇ., ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਸਥਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਿਯਮ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਵਜੀਬ-ਉਲ-ਅਰਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਵਾਲ, ਸਿਰਫ ਵਿਆਪਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਹਿ-ਸਬੰਧੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਲੱਭਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, "ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਗਾਊਂ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਬਦਲਾਖੇਰੀ ਜਾਂ ਲੁਭਾਉਣੀ ਅਭਿਆਸ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। - ਖਾਲੀਪਣ। ਉਹ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਸਹੀ-ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਤੱਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਜੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ, ਜਾਂ ਜੋ, ਖੁਦ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਖਰੀਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ: ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕੀ ਉਹ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੀਮਪਟਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ, ਅਗਾਊਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਹੱਕ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ... ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਮਰੂ, ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨਾ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਰਕਮ ਲਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਰੋਕਦਾ ਹੈ

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਡਮਰੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਲੀਮਡ ਜੱਜ ਨੇ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

VOL XVIII-C)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

715

ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਪੂਰਵ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਦੇਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਟੈਂਡ ਹੋਰ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੁੱਖ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਰਾਫਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ। ਪਲੇਡੇਨ, ਜੇ. ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਆਈਗ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਖੁਦ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕਾਉਂਸ ਦੇ ਤਰਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਦੁਆ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਾਨਤਾ, ਜੇ. ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਇੰਨਾ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੀ ਵਿੱਚ, ਗਲਤੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ. ਸਾਬਕਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ, ਲੀਮਡ ਜੱਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰੀਮਪਸਨ ਜਾਂ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ॥ -

"ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਕੱਲੇ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਸੀ: ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗਲਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਜਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸਹਿ-ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।"

I ਸ਼ਰਾਫਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਕੇਸ (ਸ਼ਰਾਫ ਕੇਸ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਇੱਕ) ਇੱਕੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਭਵਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਦੋ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ: ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਜਾਂ ਅਸਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1893 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਫੀਲਡ ਸੰਭਾਲੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਡੂੰਘੀ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਅਲਨਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਤਰਕ ਪੰਜਾਬ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਰਕ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਯਕੀਨਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੈ। ਪਲੇਡੇਨ ਦਾ ਤਰਕ। ਜੇ. ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅੰਜਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ

ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦੇ ਸਹਿ-ਮੁਦਈਏ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਪਰ ਕੁਝ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਸੱਚੇ ਵਿਧਾਨਕ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤ੍ਰਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਭਵਾਨੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਜੋ ਕਿ ਭਵਾਨੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਹੰਮਦ ਦਾ ਰਾਜ "ਕਾਨੂੰਨ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਕੁਝ ਪਹਿਲੇ ਫ਼ੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਕਹਿਣਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪੰਜਾਬ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਹੰਮਦ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੂਪ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮੁਹੰਮਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਤਾਰੇ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਓਨਾ ਹੀ ਮੁੱਲ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਤਰਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਤੇਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਅਤੇ "ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਕਿਹਾ" ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਡਿਗਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਰਕ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸਦੀ ਉਮਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਰਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਟੁੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਡਿੰਗ ਮੁੱਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਨੂੰ ਤਰਕ, ਖੋਜ, ਤਜਰਬੇ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਤੇ ਸਥਿਰਤਾ ਤੋਂ ਵਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਪਾਲਣਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਜਾਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦੁਆ ਜੇ ਤਾਂ ਪੂਰਵ ਆਪਣਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਮੁੱਲ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਟੇਅਰ ਡੀਸੀਸਿਸ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਅਲੰਕਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਇਡਕਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਪੀਅਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਖੋਜ ਇਸ ਨੂੰ ਨੋਕਰੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਅਤੇ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਅਤੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਤੋਂ ਉੱਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਤਰਕ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, "ਉਪਰੋਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸ਼ਰਾਫ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ,

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪੈਨੇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਆਗਰਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। 1893 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਪੰਜਾਬ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ, 1872 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਐਕਟ, 1905, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਡਿਫਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੁੱਖ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਤਾਰ ਲਏ ਗਏ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

[VOL XVIII-(2)]

ਐਕਟ 1913 ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਗਰਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਸਮਾਨ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਸੰਕੋਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਸਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਰਾਏ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਧੇਰੇ ਸਟੀਕ ਹੋਣ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। - ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ।

ਸ਼ਿਨ ਦੁਆਬੀਆ ਨੇ ਅੱਗੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਸਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਤੱਥ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਿਰਫ ਅਧੂਰਾ ਹੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮੁੱਚੀ ਸੈਂਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦਾ ਹੱਕ ਹੋਣ ਦਾ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੇਕਰ ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਕੱਲੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੰਸਿਕ ਪ੍ਰੀਮਪਸਨ ਦੇ ਪਲੈਨ 'ਤੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 5 ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਬਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੋਰ ਵੀ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮੁੱਚੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ

ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗੂੰਜਾਇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅੰਸ਼ਕ ਪ੍ਰੀ-ਇਮਪਸ਼ਨ ਦੀ ਰੋਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਇਸ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

VOL. XVIII-(2)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਨੇ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ ਕਿ ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੇਨਾਮੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵੀ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੀ. 3 (ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਮਿਤੀ 5 ਮਈ, 1960 ਨੂੰ ਭੋਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਵਿਚਕਾਰ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅੰਕ ਨੰਬਰ 6 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਅਤੇ ਬੇਨਾਮੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਸਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ "* ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਖੁਦ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬੇਨਾਮੀ ਹੈ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੰ: 2 ਵਿੱਚ ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ, ਧਾਰਾ 100, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਬਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਆਧਾਰ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਆਧਾਰ ਨੰ. 4 ਅਤੇ 5 ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵਧੇਰੇ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਪਰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਨੰ. 5 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫ਼ੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਨਾਮੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ, ਕਿ ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਸਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ, ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਸਾਨ. ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਕੋਈ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਬੇਨਾਮੀ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੇਨਾਮੀ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਅਗਾਊਂ ਸੰਪੱਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਟਿਫ-ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਬਾਦਲਾ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰਾਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਚਿੰਤਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਫੰਡ ਕਿਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਗੋਗੀ ਬਨਾਮ ਚਿਰਾਘ ਅਲੀ (8), ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਅਫਸਟ ਵਿੱਚ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਪਨ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ (9)। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ

ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੰਧਨਯੋਗ ਸਿਧਾਂਤ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਝਗੜਾ ਵੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Rupinder Kumar
Translator